

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Ruské tajné služby se podle investigativců servru Belinket dál pokouší v zahraniční likvidovat kritiky putinová režimu.

Micho vpráhat byly si.

Ve všech těchto městech v posledním roce došlo k otrávám různých opozičních novinářek a aktivistek.

Všechno se jsteji histori s travěním u mě očešli zdorové.

Někdo se vyléčilo během a pár měsíců, i nás zdravotně nevzpamatovala do dnes.

Jelena Kostučenkova, jedna ze 3 kritiček kremlu, které pravděpodobně otrávil příběh, ze kterého mrazí,

skutečně dosáhnou putinova chápadla všude. Mluvím o tom s Ondřejem soukupem kolegou z naší zahraniční redakce.

Dnes je pondělí 21. srpna.

Dobrý den, Andrej, vítejte ve Vinohradské 12.

Dobrý den, děkuju za pozvání.

Na veřejnost se dostala informace o nové vlně otrav, které měli postihnout 3 kritičky kremlu.

Všechny 3 přežili. Já bych chtěl tady v podkástu mluvit hlavně o Jeleni Kostučenkové, protože ten případ mě neuvěřitelně zaujal, ona je to bývalá novinářka v rusku zakázané redakce listu Novaya Gazeta.

Ten svůj příběh tě tě Jelena popsal v takovém velmi dlouhém článku na nezávislém webu Meduza. Já jsem ho četl se za tajeným dechem, ona popisuje, že zabíjících snad chtěli už kadirovci někdy v březnu, kdy měla je tkvůli reportáži do Mariupolu.

No, což im ho chodeme velmi typická istorka pro Lienu Kostučenko, protože ona vždycky šla do na prostého pekla

a ta její odvahá pro mě vždycky hranitřela jako se sebevraženými tendencemi

a i tento krát začala válka, ona se vydala na Ukrajinu.

Cherson už byl obsazen ruskými jednotkami, ona se tam dostala přes nějaké checkpoints,

byla tam samozřejmě jako strala nelegálně a podařilo se její vlastně zjistit,

kde je vězení, kde jsou mučení Ukrajinci, zajatci, civilisté a tak dále zjistila ten dům,

nafotila to, sebrala svědectví lidí, kteří tam nějakou dobu pobývali a opublikovala to.

To je věc, která prostě normální člověk by na to jako vůbec ani nepomíšlel

a nedostě na tom hodila do záporoží a pak snažila se dostat do Mariupolu,

který byl tou dobou naprosto obklíčen.

To začali chodit telefonát nebo volali jí lidé i z redakce, no nejezdí tam,

kady rovcí na tebe mají spadeno a volali jí lidé, kteří ani nevěděli podle ní,

teda že mají do toho Mariupolu nějak se to musel dozvědět ze svých asi zdrojů,

já nevím od tajných služet nebo podobně.

Ona nakonec se na rozhodla tam nejed, prostě se to rozhodla neryskovat

a někdy v Dubnu lojnskeho roku Ukrajinu opustila a přesunula se do německa do Berlínatuším.

Ano, no ona vlastně to popisuje, že to byl pro nějakou velmi emočně náročný,

že ona se i přesto, že jí vlastně šef redaktor,

jako řekl, že ať se okamžite sebere a vypadne z Ukrainy,

že prostě na všechny checkpoints mají její portret

a prostě udělají to, aby zmizela, pak to můžou třeba hodit na Ukraínce

a ta situace tam brá naprosto jako nepřehledná,
tam přes kon nebyl žádné záruky, nikdo by se vůbec od to nikdy nedozvěděl.
Takže teda nakonec se rozhodla, už se hledala jako jinou cestu,
jak se tam dostat a nednašla, takže teda odjela do německa,
ale vlastně pořád měla po 3, že se vrátí do Ruska,
že to ještě jako měsíc, dvě a pak se vrátí
a pak právě mluvila, že v rákem Udatovém
a ten ji říká, ne, ty se prostě nemůžeš vrátit,
protože máme jako velmi dobré informace,
že ty seš prostě otevřená lesba, už od nějakého roku 2011
byla vlastně jedna z úplně prvních a nejenom novinář,
řekla vlastně vůbec Rusek, která otevřeně začala mluvit o své orientaci,
takže prostě to udělej tak, že nějaký neonacista prostě te zabije,
takže ty se nemůžeš vrátit.
Ona říkala, že to pro ní bylo jako velký šok,
protože jako si dvůbec nedvedal, představě, že by jako nežil v Rusku.
A pardon, tohle ji říkal Dmitry Muratov, tedy šef redaktor Novoja Gazeti.
Přesně tak někde, někde v létě se připoťkali prostě osobně,
kde v Evropě a tohle to ji řek.
Žila tedy v Německu nějakou Dubu, pracovala na své knize,
která jí mám imochodem tuším za pár týdnů výjd,
je o Russké cestě k fašizmu, takže byla v Německu psala v Berlíně,
kdy měli otrávit, nebo kdy mělo dojít k tom případu té otrávy?
V Řínulinského roku ona právě se domluvila,
protože Novoja Gazeta byla oficiálně zavřená,
tak ona se domluvila s serverem Meduza,
že by psala reportáže pro něm.
A domluvil se, že první co udělá, takže pojede do Ihánu,
ale se učasně vlastně, že si pořádá o ukraínské výzum,
aby potom, až se vrátí, tak mohla zase jat na Ukraínu.
Takže je vlastně to výzum vyřídit na konřela Domlíhova,
tam byla s nějakou kamarádkou, sedli se do nějaké kavárny,
něco sjedli, ona spomínala, že vlastně to moc nechutnala,
takže vlastně jako půlku talí ře nechala být.
No a na spátečním cestě ve Vlaku i začala být špatně,
bolila jí hlava, jako by jí páčili dladně,
nemohla se soustředit, v tom Vlaku pracovala na té svojí knížce,
zjistila, že už půl hodiny čte jeden na ten stejný odstavec,
Berlíně nemohla pochopit, na které správné metro bym děla nastoupit,
byť tam takhle jezdila každý den,
a od metro domů to, co normálně chodila 5 minut,
tak říkala, že prostě ješla 20 minut,
protože nejitášky prostě neustál, musela odkládat,
protože se cítila velmi špatně,

lehla si do postele a řekla si, tak to je asi následek covidů,
tak se to zase vrací, o všem nevracou.

Chodila vlastně k lékařce,
udělala všechno možné testy,
zjistila, že nějaké hodnoty,
jakých jaterních testů,
jsou prostě jako asi 4x vyšší, než je normál.

A krev v moči taky měla teda.
Takže oni vyskousili všechno,
a po asi měsíci a půl nebo dvou měsících,
ta lékařka, když tam znova přišla
a už udělali vpravdu testy na úplně všechno,
které řekla, no tak,
podějte se vám tady poslední mýslky,
a do tedka byly dvě varianty,
a jedna z nich byla,
že vaše léky na deprese,
které berete už jako léta,
tak z nějakého důdu vyvolali
prostě jako takovou dle reakci,
no tak vám můžu říct,
že to není pravda.

Tudí zůstává jedna,
jediná varianta,
že jste byla utráveráva.
No, když můj je to versiotmitájem,
jste byla utráver se,
že to vás travili.

Odobně jako v rozhovoru s novinářem
Jurijem Duděm na jeho YouTube kanálu
popisovala svůj příběh
Jelena Kostiučenkova v článku
pro server Meduza.

Vyšel 15. srpna.
Příznaky se měnili.
Brichovně už tolik nebolelo
a hlava se mi točila méně,
než drív, neměla jsem žádnou energii.
Začal mi ale otékat obličej,
pak prsty.

Prostávalo, nejsem se měm našla.
Tu a tam se mi je rozbušilo srce.
Ruce a nohy mě občas začali pálit
a byly přitom Rudé Alesklé.

To znamená,
že Jelenu Kostiučenkovou
někdo patrně
otrávil
v tom nočním vlaku
z Berlína do Mnihova.
Ne, ne, ne. Vypadá to tak,
že ona jela ráno,
z Berlína, kde žila do Mnihova,
tam se požádalo to výzum,
šla s tou kamarádkou na ten obět
a tam patrně došlo, které otravě.
V tom idla, že mohla
nějakou ládku tedy.
A tím, že vlastně ona to taky nedojedla,
tak jí to možná taky zachránil život.
A kamarádka ji odvezla na nádraží
a dala ji nějaký deodorant,
že jako
radši, aby ho použila.
Jako, že se hodně potí,
a
tak jsem si řekl, to je hulvátka,
takhle mi je to.
No ale, že teda
šla na toaletu, jako se teda upravit
a zjistila, že teda
jako kamarádka má pravdu,
že se jako potí a ten pot
vydává velmi nepříjemný
ostří, zápachnic,
jako normálního,
tak ona to popisuje.
Takže to vypadá, že kotra vydošlo
opravdu během toho oběda
a v ten okamžik, kdy
už teda nasedala do toho vlaku,
tak už to začilo působit.
Dobře, teď se zase posuňme
o těch partinů do předu vystě říkal,
že lékaře veloučili všechna jiná
možná vysvětlení až na to jedno,
že byla otrávena,
poslalí tedy na toxikologická vyšetření,

současně ji vyslíchala policie,
několik hodin, skontrolovali
byt, oblečení dělali
všechny zkoušky kvůli radiacizda,
to nemohlo být nějakou látko,
která vyzařuje záření,
vzpomeňme na litviněnka
a polonium a tak dále.
Je tento případ, podobný těm dvěma zbilím,
já jsem na začátku mluvil otřech,
tak
ty dvě další, které také přežili.
Tak ty je to podobné?
Co se týče těch jsem v tomu?
Protože my nemáme
žádný příjmy důkaz.
I Lina Kostičenko
do nemocně se šaryté
na tyto ksygolocičké testy
dva měsíce po té, co se stalo.
Takže tam může jako něco
najít, je obtížné.
Iryna Bablyan, novinářka,
která pracovala v Moskvě
pro taky YouTube kanál
Žuvou i Gvost,
co jsou lidi vlastně
z zakázané stanice Echomoskvy,
tak
ta vedbilisi
měla belmi podobné
symptomy.
Ale i v tomto případě
měla poci, že asi něco
špatného snědla,
že možná je to nějaká
velmysilná chřipka
nebo něco takového,
prostě zůstala dva týdne doma
lečila se prakticky sama
a i ona
se k lékařům, kteří
by mohli odebrat nějaké
vzorky dostala taky

po měsíce a půl po dvou měsíci.
Takže jako je asi dost
zvláštný, že by dvě ženy,
které se od sebe nachází
nějakých 3000 km
prakticky ve stejný měsíc
zažili něco podobného
a ešte ke všemu jsou to dvě
ruského pozičně novenářky.
A pro povřit, ona i Kostičenkova
si strašně dlouho nechtěla
připustit, že mohla být
otrávená, ona policie je letos
na jáře, ten její případ
uzavřela s tím, že ani tu
hodnotně prokázat, protože jak se říkal
na ty testičla za dlouhou dobu,
ale ona se v tu dobu setkala, seš je
redaktorem listu The Insider do Romanem
dobrochtovem, který řekl, že s Christem
Grozevem, coše šef investigativní skupiny
Belinket, že dávají do hromady
nebo vyšetřují séri otrav
a v tu chvíli jí to docvaklo,
že tedy ten jihí
případ mohl být skutečně
otrava a že je tu
další žena, někde tedy
v gruzi, která byla patrně taky
učená a pak ještě ta třetí.
Ten třetí příkat se týká
Natalia Arno, coše žená,
která šefuje
nadaci Free Russia Foundation
coše taková
organizace, která
mimo jiné vespojených státek
velmi lobuje právě
za tvrdší sankce
v úči Putinskému režimu
dělají i takové
jako seznamy sankčen, koho
si myslí, že by západ měl
a tak dále, pro ruzký režim

to je samozřejmě
zrádci, nepřelátelé číslo jedna
ona byla v Praze
na schůzce,
která byla nevěřejna,
nikde se o ní nemůžel a tak dále
a když jednou
přišla večer do svého
hotelového pokoje, tak zjistěné
jsou dveře potěvřené, a že je tam
také jako zlášný parfem
když se ptala na kacepci, co to má
znamené, říkal je, aha, tak to
sečka zapoměla zabouchnout
no a ona druhý den
měla také
podobné symptomy
zvracela, pálelo jí
celé tělo a
ona už teda, protože měla
lístky zpátky do spéných států,
tak která odletela i v tom letom
stavu a tam teda
šla klékaři
ten potom zavolal policji
a opět
my
zase nevíme
a ani sama Natalia
Arno vlastně neví
nemá duka, že byla otrávena
že jako lékaři dí
jenom řekli, že utrávena byla
neřekli, čím
takže teoreticky to mohlo být
nějaké jako jídlo, ale
opět nemáme prostě 100%
duka, z jenom víme, že se tím
zabývá via je
Já když vrátím teď tu debatu
zpátky k tomu prvnímu případu, o kterém
jsme mluvili, nejde, ale
tedy případu Jeleny Kosčenkové
tak ta potom, co

rozebrala tu svojí zkušenost
s Christem Grozevem, s Bellingettu
a s Romanem Dobrohotovem
s Bebudí Insajdr
tak právě, kdy Insajdr konsultoval
její zdravotní stav, její zdravotní data
a údaje s lékaři, kteří
měli
vydávat jako myšlenku, že byla otrávena
organickými sloučeninami
obsahujícími chlor, organochlorydy
Ono je to trochu něco jiného, než
já jsem to už připomínal tu otravu
Aleksandra Litvinenka někdy v roce 2006
ve Velké Británii
přesto ten modus operandi
agentu z Ruská už
FSB, nebo nějakýchkoliv jiných
tak je velmi podobný prostě
otravy, proč si zrovna
vybírají otravy?
Tak Litvinenko byl
režektivním poloniem
Spíš teda to připomíná
případ Sergej Skripala
a jeho cery, kteří byly právě
otráveni nějakou tady tou nervovou látkou
úplně vám to ten
organizmus rozhodí
stejný případ ostatně byl
Alexej Navalny a
dneska
víme, že
zkoušeli utočit i jako na jiné
lidi, víme to proto,
že prostě existovala
který je skupina lidí unii
FSB, kteří tohle to měly na starost
přišlo se na ně
právě při útoku na Alexej
Navalného na Sibiru
Takže jiný meslovi existuje
zjevně nějaká taková
jednotka, která vůsobela

jak v Rusku tak
částečně i
zahraničí a z nějakého
důvodu si prostě vybrali
jedy patrně
protože ten vývoj
nerbových zbraní se v Rusku
zjevně nikdy pořádně nezastavil
všechny ty lety chemické
a nerbové zbraně
tak čámerčané už je
přestali vyvíjet někdy
v lůbokých 70-80
letech Rusové
vojensky, také jako někdy
o 10 let pozdří
protože se ukázalo, že
pro nasazení ve válce
ty vádky prostě nemají zmysel
nikdy vám to nezaručí, že to
je vaše jednotky
musíte potom nějakým způsobem
vyčistit tou zemín
třeba, takže z vojenského letiska
to jasně nemá přijel zmysel
ale z letiska těch tajných
služe tak to samozřejmě
zmysel má
tím zpíšeš, že prostě
ty nové látky, které Rusové
vydvíjely celou dobu
tak se obtížně odhalují
a jak to vidíme
i v tom případě prostě, když
hnedka vám neodeberou
všechny vzorky, já nevím
řekně v nejbližších
v prstě 48 hodiná, tak potom
dokázat, že tam něco takového
bylo, už bude jako obel mě obtížné.
Nejím to tak jako v případě
Aleksandra Likhtviněnka, kde prostě
stačilo pak projít ten hotel
konkrétní v Londoně

a zjistit, kde všude to
záření, to polonium
vyzařuje, protože tam
ta látka zůstávala samozřejmě i dlouho
a pak jako stopy takhle můžete
dohledávat i ty pachatele
Tímto způsobem vlastně se podařilo
velmi dobře zmapovat
cestu obou těch vrachů
do Londýna, přes Německo
protože jako všude, kde
zůstávali, tak to
lidověřčnou svítilo.
Už to tedy tak jednoduché
není nicméně
ruští agentin, patrně tedy
stále jdou po lidech, kteří
šlapají na kuří oka.
A tétrá věc krou
si tě lidé
úplně neuvědomovali
protože měli pocit a
mi se má liena Kostičenkou
My se známe no trochu, tak ho nejdem
žádný jako kamádi, že bysme chodili
prostě spolu každý týden
na kafe, ale jako doby
když jsem já působil v Mosketě
tak jsme se párkrát podkali
protože novoja gazietat
to je takový jako fenomen.
Takže se to odváží lidé
novináři sloužící
tedy veřinému zájmu nicméně
mnohody si třeba neuvědomovali
že jsou v nebezpečí sami.
Ono asi je to taková
jako psychologická reakce
když teď kaušel
samozřejmě redakce novy gazety
zavřené, ale oni tam měli
jako zaseděčku
a kde byly ty porady
vždycky a tam byly

portré ty všech novinářů
který byly zavražděný
když pracovali pro novou gazetatu
a tam bylo 7 lidí
a čefraktor Dimitrimu
na to v často když se bavili o tom
jestli něco dělat
nebo něco nedělat
tak právě jako to mi říkal
hodně od těch novinářů
že vždycky říkal ukazované
tý portré říkal
podějte se na ně
podějte se na ně
ty mi říkáš úplně 100 těšť
co mi říkal tady ten
ale a přesto
úplně ta nová
nějakým způsobem tedy
lidi přitahuje
ale když se vrátím k tomu
jako pocitu
bezpečí nebezpečí
tak ono
je to
složitě
já jsem se bavili s jinými lidmi
kde jich jsou mám okolo na tady v Praze
ten říká je hle
když seš tý Moskvě
na říkáš
tak už vlastně máš takové
zvyky
když se rozhlídne
šok
když jedeš taksikem
tak nejedeš přijít moj domu
ale vystoupíš někde zarochem
a tak dále
ale tady
tady je to tak jako se
člověk uvolní
a úplně to zapomené
Že tady jelena přeci

a já jsem
když si bukovala cestu
nebo ubytování v tom mnichově
tak to řešila se nas přes Facebook
no cítila jsem se, že v Evropě je přeci jako bezpečno
viděte si běhá, jak bude tu ráj
příklad to pak i v
s nádtěm policistům
při nějakém tom díselechu
jestli si dobře pamatují
mě je mi zapasné, sdějstno chádiť se
što náde
být se starožným
na druhou stranu teď už to bude jinak
to není dobře, stále nemůže pracovat
třeba více než 3-4 hodiny
deně cítí se ze sláblá
už nemá tak silné příznak
jako to bolejší břicha, hlaví a pod
ale prostě stále na tom není dobře
a píše v protu medůzu
v tom dlouhem šlánku na konci
nejsme vespečí, nikdy v něm nebudeme
dokud se politický režim v Rusku nezmění
tak skutečně se tomu nedá utěz
i ta emigracie je provezlá
tými agenty, kteří dnem i nocí
pátrají po těch, kteří
kteří dnem i nocí
ale to, že
existují nějaké skupiny
nějaké cí lidé
kteří
v Evropě fungují
tak to
samožřejmě víme
jejich možnosti jsou tedka omezené
jednak po tom
debaklu
s otravou
skripalových
samožřejmě byli zasaření
tím, že
došlo k výraznému

omezení ruských diplomatů
v Evropě
takže oni teďka musí
víc zapojovat
takový ty spící agenty
ty nelegály
takže už vlastně od začátku
roku asi 8 lidí bylo
začínovat ve Slovensku
v Polsku, teďka na posledy
v Británii
aniž 3 lidé
znamená, že ta síť je úplně
komparalizovaná
a prostě nikdy nevíte
kdy se něco může stát
takže
takže popravdu nemůžete vědět
vy si můžete říkat dobře
pokud
by to bylo na
já nevím, mého šefa redaktora
ale co když to bude
tak, že vy se zrovna
znáte společně
nebo prostě jenak
patří do té sítě
a ten prostě to těm svým
šéfům řekne hele
já s ním chodím jednou měsíčně
prostě na fotbal, tak já můžu
k lidem kápnout
Andřej, moc krát děkuju
zato, že jsme to mohli odvyprávět
a že jsme tomu dodali potřebný kontext
Já děkuju za pozvání
Tohle už je všechno
z Vinohradské 12. z pravodajského
podkástu Českého rozhlasu
s Andřejem soukupem mým kolegou ze
zahraniční redakce, který
podrobně sleduje všechno
co se týká Ruska a Ukrajiny
Mluvili jsme o nejnovější

vlně otrav kritiček Kremlu
Nedořekli jsme ale jednu důležitou informaci
totiž Němečtí policisté
případ otravy Koščučenkové
v Červenci znovu otevřeli
vyšetřují ho jako pokus
o vraždu
Nová Vinohradská 12. to bude už
brzy, najdete nás na webu
slas.cz i ve všech podkástových
aplikacích
Na slešenou zítra